

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1231/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Галић, адвокат из ..., против тужене ЈП „Пошта Србије“ Београд, чији је пуномоћник Драган Гојковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2912/20 од 17.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2912/20 од 17.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2912/20 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 123/19 од 07.07.2020. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име разлике између испашеног дела зараде и пуног износа зараде по основу ноћног рада за период од септембра 2016. године, закључно са септембром 2017. године исплати појединачне месечне износе, са затезном каматом, као и доприносе за обавезно социјално осигурање на те износе надлежним органима, све ближе наведено тим ставом изреке. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 65.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2912/20 од 17.03.2021. године, делимично је усвојена жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, у делу одлуке о трошковима поступка, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се другостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.01.2019. године, а означена вредност предмета спора је износ од 1.229,40 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 10,38 евра (1 еврo=118,4347 динара).

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена

првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић